

Driemaandelijks

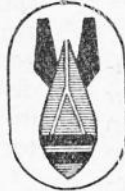
DE ONTMIJNER

Tijdschrift

van de Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30 - TERVUEREN
P. C. R. 7537.94 - - Telefoon : 57.31.64

REDACTIE

ALB. GIRAUDLAAN, 105, SCHAERBEEK
— Telefoon : 16.00.73 —

ELFDE JAARJANG - N° 1.

JANUARI 1957.

Beste Makkers Ontmijners,

Weer komt een nieuw jaar zich voegen bij de enkele andere reeds verlopen jaren, sedert we allen verenigd de zware en gevaarlijke opdracht op ons namen, die we vrijwillig hebben aanvaard.

De voorbije jaren waren zeer dikwijls hard.

Op de drempel van dit nieuwe jaar zijn onze eerste wensen voor hen, die onze heerlijke taak voortzetten : moge gedurende de komende maanden hun opdracht zonder hinderpaal vervuld worden, dank zij de toewijding en de moed, waarvan ze iedere dag blijk geven.

Onder het bevel van hun nieuwe korpsoverste zullen ze de ontmiijnersfaam ten koste van zoveel noeite en opofferingen verworven, verder hooghouden.

Aan al de ontmiijners bieden de leden van de beheerraad hun beste wensen aan voor hen en al degenen, die hun dierbaar zijn.

Zoals in het verleden zullen uw vertegenwoordigers uw belangen naar best vermogen behartigen.

Het lot van de wezen van de ontmiijners zal hun voornaamste bekommernis uitmaken, evenals de verwezenlijking van uw meest gewettigde verzuchtingen.

Ze hopen dat U hun pogingen zult steunen door trouw te blijven aan onze vlag en de twijfelaars in blijvende vriendschap terug tot onze rangen te brengen.

Generaal SEVRIN

Sinte Barbara

Gij, die met zoveel plezier het Sinte-Barbara-feest viert, kent ge ten minste haar, die de patrones van de Artilleristen, de Mijnerwerkers, de Steenhouders, de Genie, enz. wordt genoemd?

Barbara was een edele jonge dame, die, naar men zegt, rond het jaar 306 te Nicomedia of te Heliopolis leefde.

Haar vader was een rijke heiden, die verbolgen werd omdat zijn dochter de nieuwe godsdienst beleeft.

Om zijn dochter, die weigerde haar geloof af te zweren, te straffen, onthoofdde hij haar met zijn eigen handen. Maar onmiddellijk werd de beul van het meisje neergeslagen door een hemels vuur.

En ziedaar hoe een jong Aziatisch meisje, ongeveer 17 eeuwen geleden de patrones werd van de jonge meisjes om haar zuiverheid; van de schoolgaande jeugd om haar ijver voor de studie; van de zeelieden, die ze onder haar bescherming nam en ten slotte, ter herinnering aan de straf, opgelegd door de Hemel aan haar onwaardige vader, de patrones van hen, die om een of andere reden, met bliksem en vuur omgaan : de brandweerlieden, de metaalgieters, de stenhouders, de mijnwerkers en vooral de artilleristen en de mannen van het Geniekorps.

De schoonste officierfiguren van het Geniekorps

In het maandelijks bulletin van de « Société Royale et Générale des Officiers retraités » lazen we volgende bijzonderheden.

« ..... Op 20 October 1914, ontving het Geniebataljon van Namen het bevel de oever van de IJzer te bezetten van paal 10 tot 11 af. En daar moesten de Duitsers, naar het gedenkwaardig bevel van Koning Albert, in hun opmars tegengehouden worden.

» Op 22 October, bij dageraad, had er, na een ganse nacht hevige bombardementen, een massale aanval op dit punt vanwege de Duitsers plaats.

Onder een vloed van hun machinegeweerkogels, die ons strand scheerden, slaagden ze erin de IJzer over te steken.

» In weinig tijd hadden ze verschrikkelijke verwoestingen aangericht in de rangen van de verdedigers. Officieren, onder-officieren en soldaten vielen, gedood of gewond. De overblijvenden zochten, daar de schietvoorraad uitgeput en bijgevolg de toestand hopeloos was geworden, hun heil in een terugtocht naar de omliggende weiden.

« Neen, » riep majoor DELTENRE, en hij verzamelde zijn mannen op de vuurlinie, die de doodslinie werd.

» Na deze laatste en sublieme heldendaad, werd hij een ogenblik later gedood.

» Naar zijn voorbeeld gedroeg zich de Naamse luitenant SEVRIN, een zeer moedig man, die de compagnie van rechts onder zijn bevel had en reeds zijn drie officieren buiten gevecht zag stellen (twee gedood, een gewond). Hij verzamelde de overlevenden waarmee hij zich ging opstellen in verdediging in samenwerking met elementen van het 8e Linie, ter hoogte van paal 11.

» Bij het vallen van de avond zullen ze allen aan de tegenaanval deelnemen met het bataljon d'Oultremont van de Grenadiers, ten einde de Duitsers op de andere oever terug te werpen. Deze poging werd, jammer genoeg slechts gedeeltelijk verwezenlijkt.

» Op 23 October, 's morgens, mocht het detachement SEVRIN, totaal uitgeput, het ander geniebataljon van Namen vervoegen..... »

Deze kernachtige uiteenzetting is sprekend genoeg en behoeft geen verdere commentaar.

Zij, die enkele roemrijke bladzijden uit de geschiedenis van ons Leger aan de IJZER in 1914 willen kennen, zullen met veel genoegen het boek lezen van A. MATAGNE, getiteld « La Passerelle aux Fantômes ».

Vriend Ontmijner

Op 24 Juni jl., tijdens onze jaarlijkse algemene vergadering te Brugge, heeft onze Voorzitter generaal SEVRIN nogmaals nadruk gelegd op het feit dat hij nu nog en altijd uw medewerking nodig heeft om met ere de taak, die we ons destijds vrijwillig hebben opgelegd, tot een goed einde te brengen.

GIJ ZULT HEM NIET TELEURSTELLEN.

Ook Gij kunt immers eens de goede diensten van uw schone verbroedering nodig hebben. Daarom vraag ik U nogmaals U opnieuw te scharen rond onze glorierijke ontmiijnersvlag.

Hoe talrijker, des te sterker ge zult zijn en des te gemakkelijker ge uw gewettigde verzuchtingen zult verwezenlijken.

STORT HEDEN NOG UW BIJDRAGE VOOR 1957.

Indien ge U niet rechtstreeks tot uw afdeling kunt wenden, stort dan 40 fr. op de postrekening nr 7537.94 van de Verbroedering der Ontmiijners van België, 30, Sint Jansstraat, Tervuren.

Vergeet bovendien niet uw juiste naam, voornaam en adres te vermelden.

Beste Vriend Ontmijner, bij voorbaat hartelijk dank !

Het leven in onze afdelingen

AFDELING BRABANT.

Een damesafdeling werd gesticht in de schoot van de afdeling Brabant onder voorzitterschap van onze liefvallige Meter Juffrouw SEVRIN.

Voornaamste doel : aan onze wezen en onze kinderen, zoals in het verleden, een behoorlijk Sint Niklaasfeest verzekeren, spijt de moeilijke geldelijke toestand van de afdeling.

Hebben onmiddellijk de oproep van de Voorzitter beantwoord : de dames GEORGE, ITTERS, BONMARIAGE, LINDEN, GUILLAUME, MOORTGAT, BAENTS en haar lieve dochter, TIELEMANS.

Onze beste dank alsmede onze hartelijkste wensen voor een volledig welslagen in hun opzet.

***

De eerste maandelijks vergadering van de afdeling Brabant gaat door op Woensdag 30 Januari in het gewoon lokaal « Café le Brasseur », Boterstraat, 25.

Al de leden dienen aanwezig te zijn, de kameraden VANDEN EYNDE, BAPTISTA, BAECK en DEFAT inbegrepen.

***

Eens te meer was Sinterklaas op bezoek bij de kinderen van de ontmijners te Tervuren.

Deze kleine vergadering van de kinderen mag als zeer geslaagd beschouwd worden en duurde tot zes uur 's avonds in een gezellige atmosfeer.

Nadat onze federale voorzitter, generaal SEVRIN, vergezeld van kolonel LINDEN de aanwezige weduwen had gegroet, dankte onze toegewijde secretaris in een korte toespraak de generaal voor de genegenheid, die hij steeds betoont ten opzichte van al de ontmijners in het algemeen en van onze wezen in het bijzonder.

Daarna sprak hij eveneens zijn dank uit aan de dames, die hun medewerking hadden verleend voor het welslagen van dit Sinterklaasfeest nl. onze liefvallige meter Juffrouw SEVRIN, de dames GEORGE, ITTERS, BONMARIAGE, BAENTS, GUILLAUME, MOORTGAT en TIELEMANS.

Hij dankte de leden van het comité alsook de milde gevers, die bijdragen tot het welslagen van dit kinderfeest : dhh. BONMARIAGE, GEORGE, ITTERS, GUILLAUME, DELPLANQUE, CLOSSET, enz.

Een lekker vieruurtje stond de kinderen te wachten, het feest verliep in de grootste gezelligheid,

waarna Sinterklaas zijn prachtige geschenken uitdeelde.

Een speciale vermelding voor onze kameraden BAENTS en VANDEZANDE voor de flinke organisatie van dit feest.

Geboorte.

Kameraad W. GOOSSENS meldt ons de blijde geboorte van een zoon.

Hartelijk proficiat aan de gelukkige ouders, wensen van geluk en voorspoed voor de kleine Pascal.

AFDELING OOST-VLAANDEREN.

Onze vriend BUYSE Gustaaf werd op 11-XI-56 door de V.V.V. Oost-Vlaanderen vereremerkt.

Onze hartelijke gelukwensen aan onze dappere kameraad.

* * *

Onze kameraad VAN CLEVEN verzoekt ons te melden dat zijn huidig adres als volgt is : Elyzeese Veldenlaan, 1 en niet 5.

ONZE RAAD VAN BEHEER

Onze beheerraad heeft regelmatig zijn maandelijks vergaderingen gehouden onder voorzitterschap van generaal SEVRIN.

Waren aanwezig de majoors : SAMYN EN BONMARIAGE, de commandanten GEORGE, MERCKX en VANDERYDT, kapitein GOGNEAU, dhh. VAN CLEVEN, BERTRAND, ITTERS alsook onze toegewijde secretaris BAENTS.

Tijdens deze vergaderingen heeft men zich speciaal beziggehouden met de toestand van onze wezen, geschapen door de nieuwe van kracht zijnde richtlijnen vanwege de regering.

Deze onderrichtingen werden bestudeerd door de Generaal alsmede door Majoor BONMARIAGE en het nodige werd gedaan door onze secretaris BAENTS.

De beheerraad kwam ook tussenbeide voor het lenigen van de nood van enkele vrienden ontmijners.

Hij maakte eveneens een gift van 1.000 fr. over aan de Heer Gouverneur van de provincie Henegouwen ten bate van de slachtoffers van de mijnramp te Marcinelle.

Schikkingen werden getroffen opdat een lid van de beheerraad de afdeling Luik zou vergezellen op de jaarlijkse bedevaart naar ons nationaal gedenkteken te Luik.

Ten slotte heeft het Sint Niklaasfeest voor onze wezen en onze kinderen het voorwerp uitgemaakt van speciale schikkingen, om aldus de grote Heilige waardig te vieren.

ONTVANGST VAN KOLONEL POSCHELLE DOOR ONZE BEHEERRAAD

Tijdens de vergadering van November jl. ontving de beheerraad het vererend bezoek van kolonel POSCHELLE. Dit onderhoud werd door de grootste

hartelijkheid gekenmerkt. Kolonel Poschelle heeft onze Verbroedering zijn totale medewerking toegezegd en beloofde alles in het werk te zullen stellen om de geest van ware broederlijkheid onder onze ontmiijners ongeschonden te bewaren. Hij nam met levendige voldoening het ere-ondervoorzitterschap van onze Verbroedering aan.

We danken hem hiervoor uit ganser harte en wensen hem veel succes en de grootste voldoening toe in zijn nieuwe functie.

Lacht even met ons mee

Inspectie

De schachten hebben hun spullen op hun brits uitgesteld. Daar is de commandant. Hij staat stil voor het bed van Janssens :

- Drie hemden, Janssens ?
- Jawel, mijn commandant, één in de was, één aan, en één in mijn ransel.
- Twee paar schoenen ?
- In orde, mijn commandant, één paar aan en één paar in mijn ransel.
- Drie paar sokken ?
- Jawel, mijn commandant, één paar aan, één paar in mijn ransel, één paar in de was.
- Goed zo, laat nu uw ransel eens zien...
- Kan ik niet, mijn commandant... ben ik verloren...

Naïef

De schachten zijn binnengekomen en moeten in het gelid staan. De sergeant ziet in de voorste rij een boerke met twee grote valiezen.

- Mag ik weten wat ge daarin hebt ? vraagt hij.
- Zeker, mijnheer de sergeant, appelen en eieren !

Sergeant (bitsig). — Denkt ge soms dat ge hier gaat honger lijden ?

- Oh, neen, mijnheer de sergeant, maar ik heb gehoord dat men hier in de cantine sterke drank kan krijgen voor een appel en een ei !

De Verstrooide Professor

Professor Knops had een brief geschreven en ging hem posten na het middageten. Maar toen hij in de school kwam dacht hij dat de brief nog thuis lag..

's Avonds zou hij hem wegbrengen : hij moest toch naar de stad. Maar hij bleef in een zetel zitten met een boek, liet zelfs zijn heerlijke sigaar uitgaan en vergat stad en brief.

Toen maakte hij zich kwaad. Bij het opstaan stak hij de brief in een broekzak en dacht aan niets anders meer. Daar was de post...

Ha, dacht de professor, greep naar zijn zak en kwam tot de ontstellende bevinding..... dat hij zijn broek vergeten was.

Uit Brussel

Een ketje loopt zo wat te dreutelen. Vlak voor hem loopt een mooie, grote hond...

Er komt een heer voorbij.

— Meneer, zegt het ketje, meneer. Zou U de hond eens willen strelen ?

Hij kijkt zo vertrouwend, haast smekend op, dat de heer zich bukt en de hond streelt.

— Zo, vriendje... Maar waarom wilde je, dat ik die hond zou strelen ?

De andere, lachend :

— Om te weten of hij bijt, meneer !

Indrukken uit Engeland

Bij een bezoek aan Engeland, dat wel is waar een land is als al de andere, wordt een vreemdeling gemakkelijk van zijn stuk gebracht. En er is reden toe. Het Engelse volk is conventioneel en vindt zijn kracht in zijn afhankelijkheid aan zijn Koningin. Tijdens mijn verblijf in het Verenigd Koninkrijk maakten de liefde voor en het geloof in de Engelse Koningin de meeste indruk op mij. Hierna volgen enkele kleine anecdootjes, die ik toevallig optekende :

Op 5 October kwamen we aan op Engelse bodem. Een zaak was het voorwerp van onze bekommernis : we moesten dringend onze hongerige maag vullen ! Om geen tijd te verliezen namen we plaats in de restauratiewagen van de trein, die ons naar de hoofdstad zou voeren.

Een lekker maal zou ons voldoening geven ! Op een grote schaal werden Engelse specialiteiten opgediend : twee potjes jam, vijf stukjes suikergoed, twee boterhammetjes en een schijf cake met een kopje thee.

We waren voorzeker aan een slecht adres. Wat stond er ons anders te doen dan deze tegenvaller niet te kwaad op te nemen. We waren overtuigd dat we niet waren bedrogen, wanneer de kelner met de rekening voor de dag kwam en jongleerde met shillings, pences, florijnen en kronen. Wat een berekening, waar we geen snars van snaptten !

Om 18 uur kwamen we te Upminster aan en werden door onze Engelse vrienden zeer hartelijk begroet. Trouwens dient aangestipt dat we gedurende onze ganse reis overal zeer gulhartig onthaald werden.

Het voornaamste doel van onze reis was het jaarlijks banket van het « Royal Engineer-Bomb Disposal Association ». Ge weet wel dat wat we bij ons een redevoering noemen in Engeland heel plechtig een toast heet. Maar U weet misschien niet vanwaar dit woord komt ? Het schijnt dat de Highlanders van Schotland het zijn betekenis gaven. Deze haast wilde volkeren leefden aanhoudend in tweedracht onder elkaar. Voor hen betekende « drinken op iemands gezondheid » hem verzoeken op U te waken zolang ge aan het drinken waart en ge bijgevolg U niet kondt verdedigen. Ook antwoordde U

de persoon, op wiens gezondheid ge het glas ledigde : « I plaigiu » wat betekent « Ik verzeker het U ».

Daarna trok hij zijn dolk, plaatste hem met de punt op de tafel en beschermde U tot dat uw glas was geleidigd. Maar, stel U gerust, ditmaal werd de gewoonte niet in acht genomen.

Wanneer we de ruime gangen van de « Chevrons Club » binnentraden, stonden hier en daar reeds bejaarde personen, in een eigenaardige maar typisch Engelse uniform opgesteld. Ik vernam later dat deze personen in rode klederen, afgezoomd met zwart, de groot-invaliden waren van het Bomb Disposal. Eens het banket ten einde werden de toasten uitgebracht. De eerste heildronk was bestemd voor de Koningin. (Noteer dat iedere toast een voorstel en een antwoord behelst). Iedereen stond eerbiedig recht en in een atmosfeer van diepe ingetogenheid stak men zijn glas in de hoogte en klonk als uit één mond, het woord : « Queen ». Dit woord trilde in de ganse zaal na en we stelden vast hoe groots deze symbolische geste was. Maar alles gebeurde in het Engels en we hadden veel moeite om deze geleerde redevoering te volgen. De volgende toast werd gehouden ter ere van de genodigden en verwekte een zeer potsierlijke situatie. Want toen stond iedereen recht en bekeek ons, terwijl wij insgelijks recht stonden en dronken op onze gezondheid, tot grote verbazing van de Engelsen.

Het wederwoord, uitgesproken in het Engels door Dr Prignon, voorzitter van de Verbodering der Ontmijners van België, afdeling Luik, werd warm toegejuicht.

Daarna kwam de laatste toast, bestemd voor de « Ladies ». Bij het einde van de avond werd er gedanst met het orkest Andy Wilson. Het was een onvergetelijke avond, opgeluisterd door adjudant Bertrand, die Engelse dansen uit de goede oude tijd op een zeer persoonlijke manier vertolkte.

's Anderendaags, de dag voor ons vertrek, had er bij kapitein Hunt een gulle ontvangst plaats. En de leden van het mannelijk geslacht gingen daarna met of zonder de toelating van hun echtgenoten, de herbergen van de streek bezoeken. In een dezer kreeg

onze vriend Van Cleven een reuzepot opgediend, als wanneer hij met een klein accent, « a baby beer » had gevraagd. Ook zal hij zich geen tweede maal hieraan laten beetnemen.

Op een andere dag wandelde ik voor het Buckinghampaleis en sneed een gesprek aan met een Londenaar. Ik was verwonderd over het aantal personen, die bleven staan voor de koninklijke verblijfplaats en vroeg hem : « Waarom zoveel volk ? » Hij antwoordde me eenvoudig : « Dit toneeltje herhaalt zich dagelijks. We zullen misschien kans krijgen om onze Koningin te zien... ».

Het Engels volk, dat betekenen die oude heer,

die daar voor Buckingham stond, die groot-invaliden in hun historische uniform...

Engeland is een groot volk, dat zijn eigen persoonlijkheid behoudt en de mentaliteit, de principes en de instellingen van andere landen weigert over te nemen. De wereld op zijn kop ! Mogelijk..... maar, wat mij betreft, ik heb er een onvergetelijke indruk van bewaard. Zulk land heeft zijn gelijke niet op de wereld.

Serg. Albert DOHET

N. v. d. r. - Sergeant Albert Dohet is de zoon van onze vriend, Kapitein - Commandant Dohet uit Luik.

BELANGRIJK BERICHT

Voor onze Weduwen

Al de weduwen, waarvan de man bij de Ontmijning om het leven kwam, hebben recht op een oorlogsweduwepensioen of pensioen van weduwe, waarvan de man in bevolen dienst is gedood.

Dit pensioen belooft 3.000 fr. per maand.

De weduwen van beroepsmilitairen of militaire werlieden die vast benoemd waren, hebben anderzijds nog recht op het overlevingspensioen, uitgekeerd door de Kas van Weduwen en Wezen.

De weduwen waarvan de overleden echtgenoot in het burgerleven als werkkman was aangesloten bij de Maatschappelijke Zekerheid en in het leger heeft gediend als militiaan, oorlogsvrijwilliger of opgeroepene, hebben ook recht op een overlevingspensioen (weduwe-ouderdomspensioen) op voorwaarde dat :

- de weduwe minstens 45 jaar oud is,
- in geval zij geen 45 jaar oud is, zij kinderen ten laste heeft of minstens 66 % werkonbekwaam is ;

Dit pensioen moet aan het gemeentebestuur aangevraagd worden.

Dit pensioen is niet alleen verschuldigd aan de gesneuvelde ontmiijners, maar ook aan de weduwen

van de oud-ontmiijners, die later stierven, welke de oorzaak van het overlijden ook weze.

Dit pensioen wordt nog niet betaald aan de weduwen van gewezen bedienden, daar de wet op het bediendenpensioen nog niet gestemd is.

N. B. Op aanvraag kunnen wij U hierover nadere bijzonderheden verstrekken, zo U dit wenst.

Studiën voor oorlogswezen

Het K.B. van 4-8-1956 bevat een reeks nieuwe bepalingen aangaande de studiën der wezen.

Dit K.B. voorziet het toekennen van een studietoelage voor de wezen waarvan de familie slechts over een gering inkomen beschikt.

Deze toelagen worden uitbetaald voor middelbare, technische en hogere studiën. Het bedrag der toelagen hangt af van de inkomsten der familie.

Door een omzendbrief hebben wij al de weduwen en voogden aangezet zonder verwijl deze toelagen aan te vragen aan het hieronderstaand adres : Ministerie van Gezin, Schade aan Personen, 155, Wetstraat, Brussel.

Wij dringen er nogmaals bijzonder op aan dat ieder rechthebbende deze toelagen zou aanvragen.

Onze Verbroedering zal helpen, waar deze hulp nog nodig is.